

Het verhaal van de verandering

Lieve familie en vrienden,

We hopen dat jullie even de tijd nemen om dit verhaal te lezen. We hebben deze keer geen foto's bijgevoegd, maar hopen dat de woorden het verhaal zullen illustreren.

Een verhaal begint vaak met "Er was er eens" De Bijbel begint met "In den beginne" Ons verhaal is ook al lang geleden begonnen toen de Heer Iris riep en zei: "Je zult het einde zien komen en je zult zien dat Israël een belangrijke rol zal spelen in Mijn plan."

Wij hebben God's plan in ons leven zien ontfouwen en geleerd dat het God niet gaat om het werk dat we voor Hem doen, maar om het werk dat Hij in ons kan doen. We hebben ook geleerd dat het belangrijk is dat we op de juiste plaats zijn in Zijn plan. We geloven dat dit heel belangrijk is in deze tijd.

Van het einde der aarde zijn we ruim acht jaar geleden naar Israël verhuisd. Jeruzalem was onze woonplaats, vanwaaruit we het contact met de natiën onderhielden. Daar zal nu verandering in komen. Die verandering heeft te maken met de woonplaats van God. Daarover willen we jullie eerst iets uitleggen.

De woonplaats van God

De Joden zeggen dat toen God de hemel en aarde schiep Hij een plaats zocht om te wonen in Zijn schepping. Nadat Adam en Eva verdreven waren uit de Hof van Eden, had God eigenlijk geen woonplaats meer op aarde. Hij zocht naar een volk dat in relatie met Hem wilde leven en waaronder Hij kon wonen. Mozes maakte een tabernakel, eigenlijk gewoon een tent, voor God om onder Zijn volk te wonen. Het was geen vaste woonplaats, want de tabernakel reisde mee met het volk, totdat ze uiteindelijk in het Beloofde Land aankwamen. Daar woonde God 369 jaar in de Tabernakel in Shiloh. Opmerkelijk is dat God eerst onder de stam Efraïm woonde en later "verhuisde" naar Jeruzalem (Ps.78:60 & 67-69). Daar werd een min of meer permanente woonplaats voor Hem gebouwd. Zijn eerste woonplaats werd verwoest toen Israël in ballingschap ging. Juda keerde terug en bouwde een tweede huis voor God, dat later door Herodes werd verfraaid. Maar niet lang daarna werd ook dat huis vernietigd. God gaf opnieuw Zijn woning prijs.

Toen wij eind 2010, door God geleid, 12 vlaggen en 12 banieren van de stammen van Israël naar het model van de Tabernakel brachten in de Negev woestijn in het zuiden van Israël, begon God over Zijn woonplaats te spreken. Hier hebben we uitgebreid over geschreven in een van onze nieuwsbrieven. Naast het verlangen om Zijn volk te herenigen en in Zijn aanwezigheid te brengen, sprak Hij ook over Zijn verlangen om "naar huis" te gaan. Na bijna 2000 jaar in de tenten van gelovigen onder de natiën gewoond te hebben, verlangt Hij ernaar om terug te keren naar Zijn woonplaats in Jeruzalem om daar Zijn Koninkrijk te vestigen.

Woonplaats in de Woestijn

Van Israël wordt gezegd, dat zij God volgde in de woestijn (Jer.2:2). Hier wordt gesproken over God's eerste tocht met Zijn volk door de woestijn. Hoewel Juda nu ten dele is teruggekeerd naar het Beloofde Land, woont God nog steeds in de "woestijn" van de natiën, of zoals Paulus zegt, in tempels van de Heilige Geest. Net zoals Johannes indertijd een weg voorbereidde in de woestijn, spreekt God ook nu over de weg die voorbereid moeten worden voor Zijn uiteindelijke terugkeer naar Jeruzalem.

De Bijbel beschrijft wat er allemaal nog zal gebeuren voordat God Zijn Koninkrijk zal vestigen op aarde. Over die gebeurtenissen wordt veel gespeculeerd. Er zijn grote verschillen in opvattingen hierover. Dit komt omdat iedereen slechts een stukje van God's plan kan zien en daar

verantwoording voor draagt. Wij zijn verantwoordelijk voor het deel dat God ons geopenbaard heeft. Een van de dingen die God ons heeft laten zien, is dat voordat Zijn voeten op de Olijfberg zullen staan, er een oordeel over de natiën zal komen en er een weg bereid moet worden in de woestijn, die naar Jeruzalem zal leiden. Jesaja zag de Verlosser uit Bosra komen, nadat Hij Zijn toorn over de natiën had uitgestort en de dag van wraak was gekomen. Dit beeld van de Messias is meer bekend bij de Joden dan de Christenen. Wat ons altijd bijzonder heeft aangesproken, is dat de Messias rond keek, maar er niemand was om Hem te helpen. Uiteindelijk verschaft Zijn eigen arm Hem hulp. (Jes.63:1-5 & 34:5-8). Dat is de reden dat we Hem tegemoet willen gaan in de woestijn om Hem te hulp te komen, als de bruid aan Zijn arm, en de weg voor te bereiden voor de verlost (Jes.35:8-10).

Hij heeft gevraagd, wil je je woonplaats in Jeruzalem prijsgeven en Mij tegemoet komen in de woestijn?

Onze eerste reactie was, dat kunt U toch niet menen? U heeft ons juist naar Jeruzalem gebracht en een woning gegeven in de Stad van David, vlakbij de plaats waar U gewoond hebt en waar U wilt terugkeren.

De enige plaats die we ons konden voorstellen waar we zouden willen wonen in de woestijn, is het Bijbelse Tamar, tegenover Bosra, dat in de bergen van Edom ligt, nu Jordanië. Heel bijzonder is dat zo'n dertig jaar geleden Rabbi Simcha Pearlmuter zich geroepen wist om zich daar te vestigen als een "Stem die roept in de woestijn". Hij was zijn tijd ver vooruit, maar werd ook bekritiseerd om zijn openlijk geloof in Yeshua, dat hij aan het eind van zijn leven onder druk herriep. Hij schreef het boek "The tents of Shem", waar hij ingaat op zijn visie dat de nakomelingen uit de volken, die in Yeshua geloven, zullen komen om samen met de Joden in het Land te wonen. De geloofsgemeenschap die hij stichtte in Ir Ovot was daar een voorbode van. In die zelfde tijd nam de organisatie "Blossoming Rose" de verantwoordelijkheid over de archeologische locatie van Tamar. Er kwamen regelmatig vrijwilligers in het park werken. Toen wij in 2003 in Israël kwamen wonen, had Johny Noer zich eveneens in het gebied gevestigd. De afgelopen jaren hebben wij regelmatig groepen naar Tamar gebracht. De Papua's hebben in samenwerking met Johny een musical opgevoerd, waarin duidelijk gemaakt werd dat zelfs de bewoners van de verre kustlanden gekomen zijn om mee te helpen aan het bereiden van de weg in de woestijn, wat uiteindelijk zal leiden tot het herstel van Gods woonplaats in Jeruzalem.

Is voor ons nu ook de tijd aangebroken om een "Stem" te worden, die roept in de woestijn?

Verandering van Woonplaats

De eerste vraag die bij ons opkwam was, zouden wij een caravan in het park van Blossoming Rose kunnen huren, waar onze vrienden Darrick en Kate wonen? Zij zijn de managers van het park, en hoewel er af en toe vrijwilligers komen, staan ze er toch vaak alleen voor. Naast dat we wel eens groepen brachten naar het park, gingen we soms ook een poosje in Tamar logeren om wat tijd met Darrick en Kate door te brengen. Zij waren net als wij, mensen die elke drie maanden het land uit moesten en dan weer opnieuw terugkeerden als vrijwilligers. Dit veranderde toen Kate, die Joods is, aliyah wilde maken. Ondanks dat Kate in Yeshua gelooft, waren haar papieren zodanig dat ze eigenlijk sneller dan verwacht de Israëlische nationaliteit kreeg. Kort daarop trouwden Darrick en Kate. Wij waren aanwezig bij de bruiloft die plaatsvond in Galilea onder een chuppah. Toen wij hen afgelopen najaar vertelden dat de Heer ons geroepen heeft om Hem te ontmoeten in de woestijn, hoorden we van hen dat Kate in verwachting is. Ze willen ons graag aannemen als "surrogaat" grootmoeders en waren heel enthousiast dat wij zelfs in Tamar willen komen wonen.

Maar dat was toch minder vanzelfsprekend dan wij dachten. De directeur van Blossoming Rose die in Amerika woont, stond niet erg open voor het idee dat wij een caravan zouden huren en verbouwen tot een tijdelijke woonplaats voor ons in de woestijn. Al eerder hebben mensen zich aangesloten bij Blossoming Rose en dat is op een teleurstelling uitgelopen. Op aanraden van Kate en Darrick zijn we blijven bidden voor de situatie, omdat zij ook het idee hebben dat dit van God is.

Mede hierdoor begonnen we ons af te vragen of we misschien alleen wat langere periodes in Tamar moesten doorbrengen en toch ons huis in Jeruzalem aan moesten houden. Maar dit zou erg kostbaar zijn, want dat zou betekenen dat we dubbel huur moeten betalen. Daarom hebben we gezocht naar mensen die samen met ons het huis in Jeruzalem willen huren, zodat wij slechts drie maanden per jaar huur hoeven te betalen en de rest van de tijd in Tamar en Nederland (als we het land uit moeten) door kunnen brengen. Hoewel we genoeg mensen kennen, die graag tijd doorbrengen in de Stad van David, konden we niemand vinden die zich op die manier wilde toewijden.

Na terugkeer uit Chili zijn we de Heer opnieuw serieus hierover gaan zoeken. Hoewel DeWayne Coxon met verschillende voorstellen kwam voor een kort verblijf in Tamar, was er geen mogelijkheid om echt te verhuizen naar Tamar. Het leek een definitief "nee" te zijn, daarom vroegen we ons af of we ergens anders in de omgeving woonruimte moesten zoeken. Maar daar gaf de Heer geen vrede over. Eigenlijk sprak Hij het tegenovergestelde, dat we geen genoeg moesten nemen met een "nee", maar moeten blijven volharden in gebed. En we willen jullie vragen dat ook te doen.

In diezelfde tijd kwam onze huisbaas in Jeruzalem bij ons langs om te praten over huurverhoging. Dat doet hij elk jaar en als we dan proberen wat van de prijs af te krijgen, dreigt hij altijd dat hij de huur opzegt en we binnen een maand het huis uit moeten. Dat was deze keer ook zo. Hij wist natuurlijk niet dat we juist geloven dat we moeten verhuizen, maar dat we nog geen woonruimte hebben gevonden. Naast de huurverhoging wilde Ahmed ook een nieuw contract maken. Toen wij gevraagd werden het contract te tekenen, stond er in dat we het huis niet aan anderen mogen verhuren. En zoals jullie weten, doen we dat juist wel, zodat als wij hier niet zijn, we geholpen worden om de huur door te betalen. Deze nieuwe voorwaarde zou het onmogelijk maken om het appartement in Jeruzalem aan te houden. Dus we kwamen in een crisis terecht. (Dit speelde zich allemaal af in de paar weken sinds onze terugkeer uit Chili, toen we er eigenlijk aan toe waren om na al het reizen van vorig jaar, eens even lekker bij te komen in Jeruzalem.)

Na overleg met ons thuisfront zagen we als enige oplossing de huur op te zeggen en een opslagplaats te zoeken voor onze bezittingen, totdat de Heer ons een nieuwe woonplaats geeft in de woestijn. Iemand vertelde ons dat we onze spullen wel op kunnen slaan in Shiloh. Dat is een beetje uit de richting, want de Heer leidt ons naar het zuiden en niet naar het noorden. Toch was dat een belangrijke opmerking, want het herinnerde ons er aan hoe God zelf Zijn woning prijs heeft gegeven in Shiloh (Ps.78:60) en niet meteen kon verhuizen naar Sion, de plaats die Hij uitgekozen heeft om te wonen onder Zijn volk.

Het prijsgeven van onze woonplaats

Dit houdt in dat, ondanks dat de huisbaas zijn voorwaarden bijstelde, we toch besloten hebben onze woning in Jeruzalem prijs te geven. Hoewel we vanaf 1 mei geen huur meer hoeven te betalen in Jeruzalem, hangt er toch een prijskaartje aan. Het idee dat we straks niet meer in de Stad van David zullen wonen, gaat ons wel aan het hart. We hebben ook geen zekerheid dat we in Tamar zullen kunnen gaan wonen. We hebben er wel geloof voor, maar alleen God zelf kan de omstandigheden veranderen. Het voelt een beetje als uit de boot stappen en op het water gaan wandelen. Daarbij moeten we onze ogen wel gericht houden op Yeshua, de voleinder van ons geloof (Hebr.12:2). Paulus beschrijft in dit hoofdstuk de beproevingen die tot heiliging leiden. De weg die in de woestijn bereid moet worden is een Heilige Weg (Jes.34:8). We geloven dat de Heer deze situatie gebruikt om ons verder te heiligen en te toetsen of wij klaar zijn voor de tijd die gaat komen. Hierover zullen we later meer schrijven.

Maar nu moet er eerst ingepakt worden. We hebben gelukkig nog de tijd tot 1 mei. Maar in april zullen we nog twee weken in Nederland zijn, daarom zijn we alvast begonnen met het inpakken van spullen die we al naar Tamar kunnen brengen. Daar zullen we eerst een opslagruimte moeten gaan zoeken, zodat we in april al een deel van onze spullen kunnen opslaan en later met de hulp van vrienden uit Nederland onze meubels kunnen verhuizen. Vanaf 1 mei zullen we dan een

zwervend bestaan gaan leiden en net als de Israëlieten een poosje door de woestijn trekken. In Israël zal dat letterlijk zo zijn, onder de natiën zal dat geestelijk zijn.

Intussen gaan Darrick en Kate door met de gesprekken met DeWayne, die ook regelmatig naar ons vraagt. Eigenlijk wil hij zich als directeur van Blossoming Rose terugtrekken en het bestuur aan zijn zoon overdragen. We hebben begrepen dat DeWayne, die al in de zeventig is, met ziekte kampt en graag met pensioen zou gaan. Dit houdt in dat hij de leiding van de reizen die hij naar Israël maakt over moet dragen aan anderen. Dit zou dan ook op Darrick en Kate neerkomen, die naast de grote verantwoordelijkheid als managers van het park, dan ook nog reisleider moeten worden. En hiermee kwam het eerste sprankje hoop dat de Heer ons juist op die manier wil gebruiken. Wij hebben al vaker reizen door Israël geleid en voor Iris zijn dat enorme gelegenheden om de boodschap die God haar gegeven heeft door te geven. Dat is ook waar ze naar verlangt, ter plaatse les te kunnen geven, mensen voor te bereiden op de tijd die komt. Tamar zou haar preekstoel kunnen worden, de stem die roept in de woestijn!

We wachten rustig af, hoe de Heer ons zal leiden.

Verwachtingen

Natuurlijk gaan we niet stil zitten wachten, we zien juist vol verwachting uit naar wat de Heer zal gaan doen. Na de verhuizing zullen we in Nederland gelegenheid hebben om nog een profetenschool te doen en van de zomer hopen we ook de periode in Papua af te sluiten. Aan het eind van het jaar zullen we de laatste stok planten in Rusland, waar we ons in deze tijd ook op moeten voorbereiden. Het is onze hoop en verwachting dat we in 2013 ons meer definitief zullen kunnen vestigen in Tamar. Natuurlijk zullen we nog steeds elke drie maanden het land uit moeten en nooit langer dan 9 maanden per jaar in Israël kunnen zijn.

We verwachten eigenlijk ook van jullie, dat je betrokken zult blijven en ons zal helpen de prijs te betalen. In eerste instantie is dat de emotionele prijs die we moeten betalen door ons huis op te geven in Jeruzalem. Willen jullie bidden dat we al die veranderingen aankunnen zowel emotioneel als geestelijk, maar natuurlijk ook praktisch. Er moet heel wat werk verzet worden. Daar hebben we lichamelijke kracht voor nodig. Het andere prijskaartje, zijn de kosten van een opslagruimte, de verhuizing en ons verblijf in Tamar. Die kosten zijn in verhouding nog duurder dan in Jeruzalem, omdat we eigenlijk gewoon in een budget hotel logeren, ook al zijn het caravans. Voor ons zal het minder comfortabel zijn dan ons huis in Jeruzalem en zullen we grotendeels uit koffers moeten leven en ons moeten behelpen.

Voorbede

Tenslotte hebben we een aantal gebedspunten voor jullie op een rijtje gezet.

- ☞ Het inpakken en de verhuizing met alles wat daarbij komt
- ☞ Het vinden van een opslagplaats voor onze bezittingen
- ☞ Dat de juiste personen het apartment in Jeruzalem zullen gaan huren
- ☞ Verdere leiding en bevestiging van de Heer
- ☞ De relatie met DeWayne en Rob Coxon, dat zij Gods besluiten zullen nemen
- ☞ De relatie met Darrick en Kate, zodat we samen Gods plan verder mogen zien ontwikkelen
- ☞ Financiële voorziening voor de verhuizing, verblijf in Tamar en de reizen die we nog moeten maken in 2012.

Dank voor jullie betrokkenheid in gebed en voor jullie support.

Veel liefs en zegen, Janny en Iris

Janny Holster & Iris Bouwman, Email: janny@judahandephraim.net & iris@judahandephraim.net

City of David, P.O. Box 1575, Jerusalem 91014, Tel. + 972 2 6286444 of + 972 54 7897905 (Tot 1Mei)

Giften voor onze bediening kun je overmaken naar: Postbank nr. 3215757 t.n.v. Stichting Judah & Ephraim Ministries te Dordrecht